

DIEVS KĀ LIKUMDEVĒJS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr. 12:21, Rom. 7:8-13, Īj. 24:14, 15, 2. Moz. 16:4-30, Ebr. 8:10, 10:16, Rom. 13:8-10.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo Tas Kungs ir mūsu soģis, Tas Kungs ir mūsu likumu devējs, Tas Kungs ir mūsu ķēniņš, Viņš mūs izglābs.” Jes. 33:22.

GALVENĀ DOMA:

Dieva likums ir neatņemama visas Bībeles – gan Jaunās, gan Vecās Derības – daļa. Tā ir arī Viņa mīlestības izpausme. Mīlot mēs atklājam Dieva likuma pilnību un skaistumu.

Kā Septītās dienas adventisti mēs bieži dzirdam domu, ka likums ir Dieva rakstura knoraksts. (Ja tas tā ir, tad tas ir tāpēc, ka Dievs nemainās, un arī likumam – kas atklāj Viņa raksturu – nevajadzētu mainīties.) Un tomēr – ko nozīmē, ka likums ir Dieva rakstura izpausme?

Pieņemsim, ka tu dzīvo zemē, kur ķēniņa vārds ir likums. („Valsts esmu es,” tā teica kāds Francijas karalis.) Tagad pieņemsim, ka šis ķēniņš izdod likumus, kas ir represīvi, ļauni, nīstami, negodīgi, diskriminējoši utt. Vai šie likumi nebūtu lieliski liecinātāji par to, kāda rakstura cilvēks ir ķēniņš? Vai tie neatklātu viņa raksturu?

Atceries dažus ļaunākos despotus pasaules vēsturē! Kā viņu izdotie likumi atklāja, kāda tipa cilvēki viņi ir?

Likums atklāj likumdevēja raksturu. Ko tādā gadījumā Dieva likums atklāj par Dievu? Ja mēs saprotam Dieva likumu kā nodrošinājumu, kā aizsargmūri, kas uzcelts mūsu labā, tad mēs nonākam pie lielākas izpratnes par to, kāds Dievs ir.

Šajā nedēļā mēs iepazīsimies ar likumu un līdz ar to ar Likumdevēju.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 11. februārī!

LIKUMS PIE SINAJA

Izlasi 2. Moz. 19:18, 19; 20:18; 5. Moz. 5:22 un Ebr. 12:21, kur aprakstīta likuma došana pie Sinaja kalna. Kāpēc tas bija biedējoši? _____

„Israēla tautu pārņēma bailes. Bijību iedvesošā Dieva varenības izpausme, šķiet, izvērtās stiprāka, nekā viņu drebošās sirdis to spēja panest. Tagad, kad tiem bija atklāta dievišķās taisnības lielā mēraukla, viņi vairāk nekā jebkad agrāk ieraudzīja grēka briesmīgo dabu un savu noziedzību svētā Dieva acīs. Bailēs un godbijībā tie atkāpās tālāk no kalna.” Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, 309., 310. lpp.

Šajā Elenas Vaitas citātā ir kaut kas ļoti spēcīgs. Kad ļaudīm tiek atklāts likums, viņi „vairāk nekā jebkad agrāk” aptver, cik slikts ir grēks, un ierauga savu vainu Dieva acīs.

Tā, sākot ar Israēla derības attiecībām ar Dievu, mēs varam likumā saskatīt evaņģēlija atklāsmi. Likums nekad nav bijis domāts kā glābšanas līdzeklis, pat pie Sinaja ne. Drīzāk tam bija jāparāda ļaudīm viņu vajadzība pēc glābšanas. Tūlīt pēc likuma došanas viņiem bija norādījums celt svētnīcu, kas atklāja glābšanas plānu. Likumam bija jānorāda ļaudīm uz krustu, uz viņu vajadzību pēc salīdzināšanas un pestīšanas. Tāpēc nav brīnums, ka viņi bija izbijušies likuma priekšā, jo likums parādīja viņiem, cik viņi ir grēcīgi un atkrituši.

Izlasi Rom. 7:8-13. Kā šie panti atklāj šo svarīgo patiesību? Ko Pāvils saka par likuma funkciju? Skat. arī Ps. 119:6. _____

Zināmā mērā Pāvils par notikumiem pie Sinaja šeit pasaka to pašu, ko Elena Vaita. Problēma nav Dieva likums, problēma ir grēcinieki, kas ir pārķāpuši likumu, kā mēs visi to esam darījuši. Pāvils parāda, kā likums ir nešķirami saistīts ar evaņģēliju, ka likums ir tas, kas parāda mums, cik grēcīgi un atkrituši esam.

Izlasi 2. Mozus 20:1-17. Vai tu trīci un drebi likuma priekšā? Vai likums tevi notiesā? Kādas ir tavas emocijas, lasot likumu un salīdzinot sevi ar to? _____

LIKUMS PIE SINAJA

Ikviens Septītās dienas adventists zina, ka, tiklīdz mēs sākam runāt par likumu, desmit baušļiem un Sinaja kalnu, tūlīt atskan pantiņš, ka desmit baušļi vispirms tika doti jūdiem pie Sinaja, tātad – tie ir jūdu vai Vecās Derības iestādījums un nav piemēroti mūsu dienām un laikam.

Protams, šāda teoloģija rada daudzas problēmas, no kurām lielākā ir: ja tā ir patiesība, tad kā grēks varēja eksistēt pirms Sinaja, „jo grēks ir likuma pārkāpšana” (1. Jāņa 3:4)? Patiesība ir tāda, ka 1. Mozus grāmata sniedz brīnišķīgu liecību tam, ka Dieva likums eksistēja arī pirms Sinaja.

1. Mozus 1. un 2. nodaļa apraksta Dieva pilnīgo radību. 3. nodaļa stāsta par Ādama un Ievas krišanu. Nākamajā nodaļā mēs uzzinām par pirmo slepkavu. Kā Kains būtu zinājis, ka viņš ir vainīgs, nogalinot savu brāli, ja nebija likuma, kas slepkavību definētu kā grēku?

Jau sen pirms Sinaja, slēdzot derību pēc plūdiem, Dievs īpaši runāja par slepkavību (1. Moz. 9:6).

Ījaba grāmatā, vecākajā Bībeles grāmatā, mēs redzam, ka Dievs divas reizes cildina Ījaba taisnību. Ko Viņš pasaka par Ījaba raksturu? (Īj. 1:8, 2:3) Acīmredzot ir kāds taisnas un ļaunas rīcības standarts. Ījabs dzīvoja labu laiku pirms 2. Mozus grāmatas, un viņš pat nebija no derības ciltsrakstu līnijas.

Izlasī Ījaba 24:14, 15. Kā šie panti palīdz mums saprast, ko ietvēra taisnā un netaisnā standarts? _____

Kad Ābrahāms meloja Abimeleham par Sāru, Dievs norāja Ābrahāmu par šo nepareizo rīcību. Un, lai gan Abimelehs bija Gerāras ķēniņš, nevis izraēlietis, Dievs viņam bija devis tādu pašu laulības svētuma standartu, kādu mēs atrodam dekalogā, un pieprasīja, lai Sāra atgriežas pie Ābrahāma (skat. 1. Moz. 20:9).

Kādu liecību Dievs dod Īzakam par viņa tēvu Ābrahāmu? 1. Moz. 26:4, 5. _____

Pārsteidzošs 1. Moz. 26:5 ir tas, ka, lai aprakstītu Ābrahāma paklausību, ebreju valodā ir lietoti četri dažādi vārdi: „mshmrt”, „mzvot”, „hugot” un „torot” (no vārda Tora, „likums”). Desmit baušļi noteikti ir saistīti ar tiem visiem.

Kad Jēkabs pēc Dieva lūguma atgriezās Bētelē, lai uzceltu altāri Kungam, viņš izjuta vajadzību pēc atmodas savā saimē. Ko viņš lūdza saviem ļaudīm darīt? (Skat. 1. Moz. 35:2, 3.) _____

Skaidrs, ka uzskats par to, ka līdz Sinajam nebija likuma, Bībeles ziņojumos par dzīvi pirms Sinaja neapstiprinās.

SABATS PIRMS SINAJA

Dievs neatklāj, kā Viņš cilvēcei pateica sava likuma mūžīgos principus pirms Sinaja kalna, bet pierādījumi ir skaidri un spēcīgi, ka likuma došana Sinaja kalnā nebija pasaules pirmā iepazīšanās ar šiem priekšrakstiem.

Daudzi cilvēki, spiesti piekāpties šajā punktā, apgalvo, ka sabata bauslis ir vienīgais, kas pirmo reizi dots Sinaja kalnā, tāpēc tas īpašā kārtā domāts jūdiem un neattiecas uz mūsdienu kristietību.

Cik pamatots ir šis uzskats?

Izlasī 1. Moz. 2:1-3. Ko šie panti mums māca par sabatu pirms Sinaja? _____

Pēc tam (2. Moz. 5:1-5) Bībele atklāj Mozū un Āronu, kas cīnījās ar faraonu par Israēla atbrīvošanu. Piektais pants īpaši ievieš skaidrību.

Izlasī 2. Moz. 5:5. Kādas norādes uz sabatu ir šajā pantā? _____

Faraona atbilde – „Jūs tos gribat atturēt no darba” – liekas pietiekami skaidra. Oriģinālvalodā tas izskan vēl skaidrāk. Lai gan ir vairāki vārdi ar nozīmi „atpūta”, faraons lieto vārdu, kas ceļas no vārda „sabats”. Faraona striktā atbilde Mozum un Āronam skan šādi: „Jūs tiem taisāt sabatu viņu darbā!”, kas norāda vismaz uz to, ka sabata atpūta pastāvēja pirms Sinaja.

Tomēr precīzāks pierādījums sabbatam pirms Sinaja ir 2. Moz. 16. nodaļa, kad Dievs brīnumainā veidā sagādāja israēliešiem mannu tuksnesī. Šis 40 gadus ilgs brīnums sākās pirms Israēla bērnu nonākšanas pie Sinaja kalna.

Izlasī 2. Moz. 16:4-30, īpaši pievērsot uzmanību 23. – 30. pantam. Kā šie panti pierāda septītās dienas sabata pastāvēšanu pirms Sinaja kalna? _____

Ievēro Kunga vārdus Mozum 28. pantā: „Cik ilgi jūs liegsities turēt Manus baušļus un Manus likumus?” Tā ir skaidra norāde, ka Dieva likumi un baušļi ir pastāvējuši pirms atklāsmes pie Sinaja un ka starp šiem baušļiem un likumiem bija arī septītās dienas sabats. Tādējādi, lai gan baušļu došana pie Sinaja kalna bija īpaša, paši desmit baušļi acīmredzot nebija nekas jauns.

Kāda ir tava sabata pieredze? Vai tu mīli sabatu, baidies no tā, vai arī tev ir divējādas izjūtas, domājot par to? Ko tu varētu darīt, lai iegūtu dziļāku un bagātīgāku pieredzi ar Kungu caur Viņa sabata dāvanu? _____

LIKUMS UN PRAVIEŠI

Par likuma eksistenci pēc Sinaja nav nekādu domstarpību. Vecās Derības raksti ir pilni ar norādēm uz likumu. Lai gan likums bieži ir minēts saistībā ar israēliešu likuma pārkāpšanu un tai sekojošo sodu, citi panti atklāj lielo mīlestību un godbijību, kāda daudziem Israēlā bija pret likumu, kas ietvēra ne tikai desmit baušļus, bet arī visus pārējos noteikumus un priekšrakstus, ko Kungs bija devis saviem ļaudīm.

Kā sekojošie panti runā par likumu? Kādu attieksmi tie parāda?

Jes. 48:17, 18 _____

Ps. 119:69-72 _____

Ps. 119:97-103 _____

Jer. 31:33 _____

Lai gan Israēls (ideālajā variantā) mīlēja likumu, tie, kas izprata likuma funkciju, nekad neuzskatīja to par glābšanas līdzekli – pretēji mūsdienu populārajiem uzskatiem par Vecās Derības ļaudīm. Ebreju reliģija vienmēr ir bijusi žēlastības reliģija, kaut arī ļaudis ir krituši no vienas galējības nākamajā: sākot ar atklātu un skaļu likuma mīdīšanu ar kājām, kā tas bija pirmā tempļa laikā, līdz pat galējam legālismam, kas skaidri bija redzams Jēzus laikā.

Un tomēr – kāpēc tāda mīlestība pret likumu? Ja vārdu „likums” saprotam kā kaut ko vairāk par desmit baušļiem, visu Vecās Derības mācību kopumu, īpaši pirmās piecas Mozus grāmatas, tad kļūst skaidrs, ka tas, ko viņi mīlēja, bija glābšanas, žēlastības un pestīšanas vēsts. Viņi mīlēja „patiesību”, kā tā viņiem tika atklāta un kā viņi to vislabāk saprata. Tā nebija mīlestība pret likumiem kā tādiem, bet tā bija mīlestība pret vadlīniju un principu kopumu, kurus ievērojot atveras ceļš uz daudzām svētībām un apsolījumiem, jo viss, ko Dievs viņiem bija devis, bija domāts viņu pašu labumam un labklājībai.

Vai šodien kaut kas ir citādi?

Pārdomājiet visu, ko Kungs ir devis mums kā tautai. Ko mēs varētu darīt labāk, pieņemot dzīvē brīnišķīgo gaismu, ar ko esam svētīti? _____

LIKUMS JAUNAJĀ DERĪBĀ

Jau no paša sākuma desmit baušļu principi cilvēcei tika doti tāpēc, ka Kungs mīlēja savus ļaudis. Likums vienmēr ir bijis paredzēts kā svētība. Ja tu paklausī likumam, tad tiec lielā mērā pasargāts no grēka posta. Ja tu nepaklausī, tad saskarī ar neizbēgamām pārkāpuma sekām. Vai maz ir vajadzīga teoloģija, lai personīgi piedzīvotu, cik sāpīgs ir grēks un tā sekas? Cik gan bieži grēka sekas varam izlasīt to sejās, kas ir saskārušies ar tā postu!

Lai gan Jaunās Derības daļas – īpaši Pāvila raksti – runā par tiem, kas nav pareizi sapratuši likuma nolūku, Dieva likumi Jaunajā Derībā ir atklāti pozitīvā, paceļošā veidā.

Izlasī Ebr. 8:10 un 10:16 un šo pantu kontekstu. Kā šajos tekstos atklāts Dieva likums? Kā kaut kas vēl joprojām derīgs vai arī kas tāds, ko žēlastība ir atcēlusi? _____

Mēs tik bieži redzam cilvēkus, kas cenšas nolikt likumu pretstatā Dieva mīlestībai un žēlastībai. Viņu doma ir: ja tu patiesi mīli, tad Dieva likums ir atcelts. Zināmā mērā varētu pierādīt, ka mīlestība stāv pāri likumam – ka cilvēkā, kas patiesi mīl Dievu un citus, atklājas likuma principu pilnība. Bet tas nav attaisnojums likuma atcelšanai. Tieši pretēji, mīlestība piepilda likumu, mīlestība ir likums, kas izteikts visšķīstākajā veidā.

Tas ir līdzīgi kā ar mašīnas detaļām. Tās nepastāv pašas sevis dēļ. Tās pastāv tāpēc, lai mašīna varētu pārvietoties no vienas vietas uz citu. Viņu nolūks ir, lai mašīna varētu kustēties. Tomēr bez katras atsevišķas detaļas mašīna nevar pabraukt. Likums ir līdzīgs: tas nepastāv pats sevis dēļ, jo ir domāts kādam mērķim, un šis mērķis ir dziļa mīlestība pret Dievu un pret līdzcilvēkiem.

Izskati šos pantus. Kā tie palīdz mums saprast saistību starp mīlestību un likumu? Rom. 13:8-10, Gal. 5:14, Jēkaba 2:8, 1. Jāņa 5:2, 3. _____

Pārdomā vairāk saistību starp Dieva likumu un mīlestību! Pie kā noved likuma ievērošana bez mīlestības? Mīlestība bez likuma – pie kā noved tā? Pieraksti savas domas un dalies ar tām Bībeles izpētes grupā! _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Desmit likumi, ko Kristus izteica uz Sinaja kalna, bija Dieva rakstura atklāsme, un tā darīja zināmu pasaulei faktu, ka Viņam ir tiesības uz visas cilvēces mantojumu. Šie desmit vislielākās mīlestības likumi, kas atklāti cilvēkam, ir Dieva balss no debesīm, kas uzrunā dvēseli ar apsolījumu: „Dari to, un tu nenonāksi sātana kontrolē un pārvaldībā.” Likumā nav nekā negatīva, lai gan mums tā var likties. Tas ir „dari un dzīvo”. [...] Kungs ir devis savus svētos baušļus, lai tie ir kā aizsargmūris ap Viņa radītajām būtnēm.” Elena Vaita „Dieva dēli un meitas”, 53. lpp.

„Pestīšanas darbā nedrīkst lietot spiedienu. Ārējas varas izmantošana šeit nav pieļaujama. Dieva Gara ietekmē cilvēkam ļauts brīvi izvēlēties, kam viņš grib kalpot. Pārmaiņa, kas iestājas dvēselē, pakļaujoties Kristum, nes vislielāko brīvības izjūtu. [...] Bez šaubām, mums pašiem nav spēka atbrīvoties no sātana varas; bet, kad mēs vēlamies atbrīvoties no grēka un mūsu lielajā vajadzībā piesaucam varu, kas stāv ārpus un augstāk par mums, tad dvēseles spēki tiek piepildīti ar Svētā Gara enerģiju un paklausa gribas rīkojumiem pildīt Dieva prātu.

Vienīgais nosacījums cilvēka brīvības iegūšanai ir savienošanās ar Kristu. "Patiesība darīs jūs brīvus", un Kristus ir patiesība. [...] Padošanās Dievam ir sevis atjaunošana patiesā cilvēka cildenumā un godā. Dievišķais likums, kuram mēs esam aicināti paklausīt, ir "svabadības likums". Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 466. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas jautājumu par likumu un mīlestību. Kāda ir likuma ievērošana bez mīlestības? Kā tas bieži atklājas? Tajā pašā laikā kāda ir mīlestība bez likuma ievērošanas? Kāda veida mīlestība tā ir (ja tā vispār ir mīlestība)? Kāpēc likums un mīlestība ir jāsavieno?

2. Kādos veidos likums atklāj likumdevēja raksturu? Kā Dieva likums mums atklāj, kāds ir Dievs?

3. Ko Elena Vaita domāja, runājot par „svabadības likumu”? Kā likuma ievērošana var tikt pielīdzināta „brīvībai”?

4. Kādus piemērus mēs varam atrast pasaulē un sev visapkārt, kas notiek ar cilvēkiem, ja tie pārkāpj Dieva likumu? Cik spēcīga liecība likuma vērtībai un ilgstošajam derīgumam ir šie piemēri?

KOPSAVILKUMS:

Dieva likums ir Viņa mīlestības izpausme. Mīlot tā, kā Dievs mūs mīl, mēs atklāsim likumu visā tā skaistumā un spēkā.